

VTISI Z ORNITOLOŠKEGA KONGRESA

Internationales Symposium Dornbirn 2003

Al Vrezec

foto: Davorin Tome

Prof. dr. Claus König, pisec knjige o sovah sveta, in avtor tega prispevka med strokovno debato.

Med 23. in 26.10.2003 je v mestu Dornbirn nedaleč od Bodenskega jezera v Avstriji potekalo 4. srečanje evropskih strokovnjakov za sove. Na kongresih strokovnjaki iz različnih dežel predstavijo svoje izsledke v obliki predavanj ali posterjev. Tokratnega kongresa smo se s prispevki udeležili tudi trije Slovenci, dr. Davorin Tome z malo uharico *Asio otus*, Tomaž Mihelič z veliko uharico *Bubo bubo* in Al Vrezec s kozačo *Strix uralensis*. Sicer je bilo s prispevki na kongresu, ki so se ga udeležili strokovnjaki iz 16 držav, zaobjetih kar 11 vrst evropskih sov, videli pa smo tudi kratek film o redki južnoameriški vrsti skovika *Otus hoi*, ki ga je posnel in predstavil prof. dr. Claus König, ki je sovo tudi odkril in leta 1989 opisal kot novo vrsto za znanost. Povzetki vseh prispevkov so bili objavljeni v posebni knjižici, ki jo je dobil vsak udeleženec. Ti pomagajo slušateljem slediti kongresnemu programu, raziskovalno-idejni duh pa s povzetki živi tudi po kongresu.

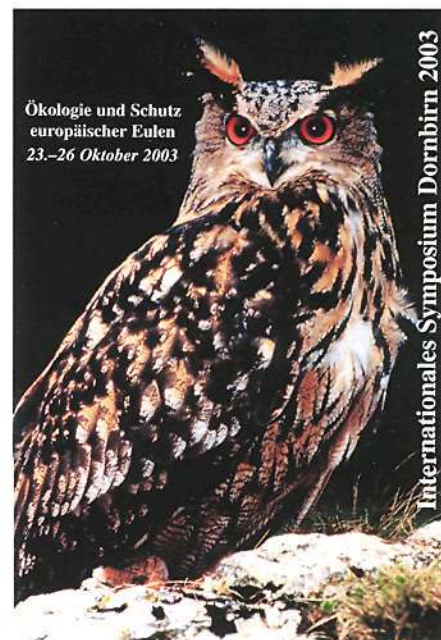
Tokratni mednarodni kongres se je časovno ujemal z 19. nemškim nacionalnim kongresom za sove, tako da je bilo navzočih tudi precej amaterskih, vendar znanja željnih ornitologov. Nekateri so imeli tudi svoje prispevke in nekaj jih je predstavilo zares izvrstne rezultate. Kongresi so priložnost za druženje sorodno mislečih strokovnjakov in drugih ljubiteljev. V žgočih debatah in razpravah se rodijo mnoge

nove zamisli, projekti ali rešitve. Posebnost večjih kongresov so tudi eminentni gostje, velika imena evropske in svetovne ornitologije, ki so venomer zelo prodorni, znanja in zanosa polni ljudje. Dornbirnskega kongresa se je udeležilo kar nekaj takih mož, ki jih večinoma poznamo kot avtorje pomembnih del svetovne ornitološke literature: Urs N. Glutz von Blotzheim, avtor obsežne monografije o pticah Srednje Evrope; prof. dr. Claus König, pisec velike monografije o sovah sveta iz leta 1999 (*Owls of the World*), sedaj pa že končuje tudi novi CD z oglašnji večine sovskih vrst sveta; prof. dr. Wolfgang Scherzinger je znan po reintrodukciji in študijah kozače v Bavarskem gozdu ter po nedavno izdani knjigi o sovah Evrope (*Eulen und Kauzen Europas*), ki jo je pisal v družbi dr. Theodorja Mebsa, avtorja mnogih knjig o ujedah in sovah Evrope; dr. Ortwin Schwerdtfeger, organizator kongresa in strokovnjak za koconogega čuka *Aegolius funereus*, in David Johnson, vodja velikega svetovnega projekta o sovah (*Global Owl Project*), ki je k sodelovanju pritegnil mnogo svetovno znanih strokovnjakov za sove. Več o tem projektu si lahko preberete na spletni stran www.owlpages.com.

Vsak kongres je sestavljen nekako iz treh ločenih aktivnosti: predavanj, predstavitev posterjev in osebnih razprav ter debat. Predavanja so združena v sklope, v katerih posamezni predavatelji predstavljajo svoje prispevke. Zaradi velike količine zanimivih del ima vsak predavatelj na voljo največ 15 minut in še dodatnih 5, namenjenih javni razpravi, torej vprašanjem iz publike. Vsak sklop vodi animator, navadno gre za vidnejšega strokovnjaka, ki skrbi, da predavitve potekajo po predvidenem urniku, in vodi razpravo. Del kongresnega časa je namenjen predstavitvi posterjev, kjer si udeleženci ogledajo razobešene posterje in o podrobnostih sprašujejo avtorje. Seveda se ljudje med seboj večinoma ne poznajo, ali pa se poznajo zgolj po imenih, zato vsak udeleženec kongresa dobi ob prihodu napis s svojim imenom, ki ga potem nosi ves čas kongresa. To je pomembno pred-

vsem pri osebnih debatah med odmori in kosili, ko poteka živahna izmenjava strokovnih mnenj, raziskovalnih izkušenj, sklepanj sodelovanj, ali pa gre za povsem prijetne pogovore s starimi znanci. Vse to zelo produktivno ozračje pa buri raziskovalnega duha in željo po nadaljnjih spoznanjih iz življenja ptic, v našem primeru sov. Čeprav je glavni namen takih debat raziskovanje, brez varstva v današnjem svetu seveda ne gre. Obe dejavnosti gresta z roko v roki, kar je prof. König lepo povzel v misli: "Ne moremo varovati tistega, česar ne poznamo!" Znanje je zato seveda predpogoj za vsako varovanje in znanja na takih kongresih res ne manjka.

Za konec še misel o Sloveniji. Tudi nam bi prišel takšen kongres zelo prav, da si razvijemo ideje in misli v širših debatah, da strnemo znanje in izkušnje, ki smo si jih vsak posebej pridobili s pticami. Resnici na ljubo bi brez naših sov, štokelj, srakoperjev, rac, galebov, tukalic, kur, ujed, lastovk, penic, sokolov itd. res težko shajali. Dobra stran našega zanimanja in dela pa je, da lahko spoznanja, ki smo si jih nabrali s pticami, uporabimo spet njim v prid za njihovo varstvo in ohranitev, da nas bodo s svojim totranskim bivanjem še naprej razveseljevale in bogatile.

Ökologie und Schutz
europäischer Eulen
23.-26. Oktober 2003

Internationales Symposium Dornbirn 2003